

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Warszawa, 10.11.2017 r.

DOOŚ-DŚI.4210.12.2017.AS.5

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 i pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 poz. 23 t. j.), po rozpatrzeniu odwołania Fundacji Szkolnej od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu z dnia 28 lutego 2017 r., znak: WOOŚ.4210.23.2015.KC.54, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pod nazwą „Poprawa bezpieczeństwa i przepustowości ruchu w ciągu „Trasy Sudeckiej” poprzez budowę obwodnicy Boguszowa w Gminie Boguszów – Gorce oraz obwodnicy Sobięcina w Gminie Wałbrzych”

1. Uchylam fragment pkt I 2.8 w brzmieniu:

„W przypadku stwierdzenia przez nadzór herpetologiczny występowania na terenie inwestycji płazów (w szczególności w sezonie migracji oraz rozrodu płazów, tj. w okresie marzec - październik), teren budowy na odcinkach ich występowania na czas prowadzenia robót ogrodzić szczelnymi płótkami ochronnymi o wysokości min. 0,5 m w części nadziemnej, wykonanymi z siatki (o oczkach nie większych niż 0,5 m), folii lub agrowłókniny.”

i w tym zakresie orzekam:

„W przypadku stwierdzenia przez nadzór herpetologiczny występowania na terenie inwestycji płazów (w szczególności w sezonie migracji oraz rozrodu płazów, tj. w okresie marzec - październik), teren budowy na odcinkach ich występowania na czas prowadzenia robót ogrodzić szczelnymi płótkami ochronnymi o wysokości min. 0,5 m w części nadziemnej, wykonanymi z siatki (o oczkach nie większych niż 0,5 cm), folii lub agrowłókniny.”

2. Uchylam pkt IV w brzmieniu:

„Nie nakładam obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy o

udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.”

i w tym zakresie orzekam:

„Nie nakładam obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Nie nakładam również obowiązku przeprowadzenia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach ww. postępowania”

3. W pozostałej części utrzymuję decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Cytowaną w sentencji decyzją Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska we Wrocławiu, dalej RDOŚ we Wrocławiu, na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 2, 75 ust. 1 pkt 1 lit. b i ust 6, art. 82 oraz art. 85 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2017 poz. 1405 t.j.), dalej ustawy ooś, ustalił środowiskowe uwarunkowania inwestycji pod nazwą „Poprawa bezpieczeństwa i przepustowości ruchu w ciągu „Trasy Sudeckiej” poprzez budowę obwodnicy Boguszowa w Gminie Boguszów – Gorce oraz obwodnicy Sobięcina w Gminie Wałbrzych”.

Od przedmiotowej decyzji, w oparciu o art. 127 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 poz. 23 t. j.), dalej kpa, odwołanie wniosła Fundacja Szkolna, poprzez swoją pełnomocniczkę, r.pr. Joannę Sebzdę-Załuską, wnosząc o uchylenie w całości zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji, zarzucając zaskarżonej decyzji naruszenie:

- 1) art. 80 ust. 1 w zw. z art. 81 ust. 1 i art. 71 ust. 2 ustawy ooś poprzez ich błędne zastosowanie polegające na podjęciu decyzji ustalającej środowiskowe uwarunkowania dla przedmiotowego zamierzenia, która narusza prawo oraz reguły postępowania z udziałem społeczeństwa, a także pomimo istnienia przesłanek do realizacji przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany przez wnioskodawcę;

- 2) art. 81 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 66 ust. 1 ustawy ooś, oraz art. 80 kpa, poprzez brak oceny sporządzonego w sprawie Raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, dalej raportu ooś, podczas gdy przedmiotowy dokument nie zawiera wszystkich wymaganych elementów, ponadto nie ma charakteru kompleksowego i nie odnosi się do wszystkich potencjalnych zagrożeń związanych z realizacją przedsięwzięcia, co strona podnosiła w toku prowadzonego postępowania administracyjnego;
- 3) art. 82 ust. 1 pkt 4 w zw. z ust. 2 ustawy ooś, poprzez orzeczenie w decyzji braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy ooś, w sytuacji gdy już na tym etapie wiadomym jest, że nie można przewidzieć wszystkich skutków oddziaływania na środowisko przedmiotowego przedsięwzięcia (w szczególności w zakresie hałasu), więc zaistniała podstawa, aby na etapie uzyskiwania pozwolenia na budowę przeprowadzić ponowną ocenę oddziaływania na środowisko;
- 4) art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b) w zw. z art. 85 ust. 1 i 2 ustawy ooś, poprzez zamieszczenie w decyzji zapisów, które nadają jej cechy aktu abstrakcyjnego, a nie indywidualnego, nie odnoszą się bowiem do uwarunkowań (oddziaływań) środowiskowych występujących na obszarze planowanego terenu przedsięwzięcia, co jest sprzeczne z istotą decyzji administracyjnej;
- 5) art. 89 Kpa, poprzez błędne uznanie, że nie było podstaw do przeprowadzenia rozprawy administracyjnej, podczas gdy w omawianej sprawie występuje ogromna skala niejasności, a podczas konsultacji społecznych przeprowadzonych w tej sprawie w lipcu 2015 r. przedstawiciele Gminy jedynie pogładowo zaprezentowali zamierzenie inwestycyjne, informując o remoncie ul. 1 Maja w Wałbrzychu, dzielnica Sobięcín, a nie było mowy o budowie obwodnicy Boguszowa i Sobięcína. A zatem zaistniały w niniejszej sprawie przesłanki wskazane w tym przepisie, obligujące organ do przeprowadzenia rozprawy, a okoliczność ta mogła mieć wpływ na wynik przedmiotowej sprawy;
- 6) zasady zrównoważonego rozwoju wyrażonej w art. 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483 ze zm.), która została pominięta przez organ rozstrzygający niniejszą sprawę;
- 7) art. 6,7, 8, 77 § 1 i 80 Kpa, polegające na naruszeniu podstawowych zasad postępowania administracyjnego, tj. zasady praworządności i prawdy obiektywnej, jak również pogłębiania zaufania obywatela do organów państwa;
- 8) art. 12 § 1 Kpa, poprzez uchybienie obowiązkowi wnikliwego działania w sprawie;

- 9) art. 107 § 3 Kpa w zw. z art. 85 ust. i i 2 ustawy ooś, poprzez brak w decyzji ustosunkowania się do wszystkich zastrzeżeń zgłoszonych przez strony postępowania, a także brak oceny sporządzonego na potrzeby prowadzonego postępowania Raportu oraz postępowania z udziałem społeczeństwa.

Dodatkowo, skarżąca dwukrotnie uzupełniała swoje odwołanie, pismami z dnia 17 lipca 2017r. oraz 26 lipca 2017 r., przedkładając dodatkowe zarzuty:

- 10) pominięcie opisu konfliktów społecznych związanych z realizacją przedsięwzięcia, a tym samym niekompletność raportu ooś, oraz naruszenie procedury administracyjnej przez organ I instancji, który ww. uchybienia nie stwierdził;
- 11) brak wiarygodności przedstawionych przez wykonawcę na łamach raportu ooś analiz akustycznych.

Odwołanie wniesione zostało w terminie przewidzianym w art. 129 kpa, a organ I instancji nie znalazł podstaw do zastosowania art. 132 kpa.

Mając na uwadze zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, której istotą jest zapewnienie stronom prawa do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy, organ w ramach postępowania odwoławczego dokonał analizy zgromadzonego materiału dowodowego. W toku postępowania odwoławczego organ II instancji rozpatrzył sprawę w pełnym zakresie co do okoliczności faktycznych i prawnych.

Wnioskiem z dnia 7 lipca 2015 r. Gmina Wałbrzych reprezentowana przez Marka Kruszewskiego, wystąpiła do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska we Wrocławiu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji pn.: „Poprawa bezpieczeństwa i przepustowości ruchu w ciągu „Trasy Sudeckiej” poprzez budowę obwodnicy Boguszowa w Gminie Boguszów - Gorce oraz obwodnicy Sobięcina w Gminie Wałbrzych”. Wraz z wnioskiem przedłożono pełnomocnictwo dla Marka Kruszewskiego oraz dla Łucji Czerwińskiej, wskazanej na dalszym etapie postępowania jako osoba, do której należy kierować korespondencję.

Planowane przedsięwzięcie polegać będzie na budowie nowego układu drogowego oraz modernizacji i przebudowie istniejącej infrastruktury drogowej na obszarze dwóch sąsiadujących ze sobą gmin. Początek planowanego przedsięwzięcia znajdował się będzie na terenie gminy Boguszów-Gorce, w rejonie ulicy Pułaskiego, w bezpośrednim sąsiedztwie stadionu sportowego,

koniec natomiast znajdował się będzie w Wałbrzychu, na aktualnie istniejącym skrzyżowaniu ulic Andersa i Wysockiego. Inwestor przedstawił trzy warianty przebiegu trasy. W zależności od wariantu planowana była przebudowa i modernizacja istniejących dróg, wykorzystanie nasypu nieczynnej linii kolejowej oraz wytyczenie szlaku przez obszar pól i łąk w okolicach miejscowości Wałbrzych i Boguszów-Gorce. Przewiduje się także wyburzenia kolidujących z przebiegiem trasy zabudowań. Organ I instancji, zaskarżoną decyzją, ustalił środowiskowe uwarunkowania realizacji przedmiotowej inwestycji w wariantcie III.

Przedsięwzięcie zostało prawidłowo zakwalifikowane zgodnie z § 3 ust. 1 pkt. 60 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 213 poz.1397 ze zm.) do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Inwestycja zlokalizowana jest m.in. na działkach: nr 230 obręb nr 2 Gorce, nr 19/3 obręb nr 3 Boguszów oraz nr 1/2 obręb nr 7 Kuźnice Świdnickie, które zgodnie z decyzją Nr 3 Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 24 marca 2014 r. w sprawie ustalenia terenów, przez które przebiegają linie kolejowe, jako terenów zamkniętych (Dz. Urz. MInR. 2014, poz. 25 ze zm.), stanowią tereny zamknięte. Biorąc pod uwagę powyższe, zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. „b” i ust. 6 ustawy ooś, RDOŚ we Wrocławiu prawidłowo ustalił swoją właściwość do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia. Tym samym, na podstawie art. 127 ust. 3 ustawy ooś, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska jest organem właściwym do rozpatrzenia przedmiotowego odwołania.

Organ I instancji prawidłowo przeprowadził postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Strony były informowane o czynnościach podejmowanych przez organ na podstawie art. 49 kpa tj. poprzez zamieszczanie obwieszczeń na tablicy ogłoszeń i Biuletynie Informacji Publicznej Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska we Wrocławiu, oraz na tablicach ogłoszeń urzędów miast Boguszowa-Gorc oraz Wałbrzycha. Organ pierwszej instancji zapewnił możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, a przed wydaniem decyzji poinformował strony na podstawie art. 10 kpa o możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy i możliwości złożenia ewentualnych uwag lub wniosków.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt 2 oraz art. 78 ust. 1 pkt 2, oraz z art. 77 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 78 ust. 1 pkt 2 ustawy ooś, RDOŚ we Wrocławiu, dwukrotnie występował do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Wałbrzychu, dalej PPIS w Wałbrzychu o wydanie opinii. Dnia 9 września 2015 r., pismem znak: WOOŚ.4210.23.2015.KC.5 wystąpił o opinię co do obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i potencjalnego

zakresu takiej oceny, na które to zapytanie PPIS odpowiedział wydając postanowienie znak: PSSE/ZNS/624-22/SM/15 z dnia 19 października 2015 r., w którym wyraził opinię o potrzebie przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przedmiotowego przedsięwzięcia. Drugie wystąpienie zostało skierowane do PPIS w Wałbrzychu przed wydaniem zaskarżonej decyzji pismem z dnia 19 sierpnia 2016 r. znak: WOOŚ.4210.23.2015.KC.35. W odpowiedzi, dnia 30 sierpnia 2016 r. PPIS w Wałbrzychu wydał postanowienie, znak: PSSE/ZNS/610-04-02/AŚ/16, w którym zaopiniował pozytywnie warunki realizacji przedsięwzięcia pod względem wymagań higienicznych i zdrowotnych bez zastrzeżeń.

W toku postępowania strony wielokrotnie składały uwagi i wnioski na różnych etapach postępowania. Fundacja Szkolna oraz Wałbrzyski Instytut Badań Regionalnych Sp. z o.o., będące stronami postępowania wielokrotnie składały uwagi do postępowania, w przeważającej części dotyczące raportu ooś. Uwagi te, w zdecydowanej większości jednobrzmiące, każdorazowo przekazywane były do inwestora, który w odpowiedzi składał stosowne wyjaśnienia.

17 stycznia 2017 r. do organu I instancji wpłynął protest obywatelski Andrzeja Jagodzińskiego, który nie jest stroną postępowania, w związku z czym RDOŚ we Wrocławiu, pismem znak: WOOŚ.4210.23.2015.KC.56 poinformował go o braku możliwości uwzględnienia jego wniosku z uwagi na fakt, iż nie został on złożony w trakcie prowadzonej przez organ I instancji procedury udziału społeczeństwa, zgodnie z art. 35 ustawy ooś.

W zaskarżonej decyzji, RDOŚ we Wrocławiu określił szereg warunków niezbędnych do wykonania w trakcie realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia mających na celu zminimalizowanie i skompensowanie oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Po skontrolowaniu nałożonych przez organ I instancji warunków, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska dopatrzył się oczywistej omyłki pisarskiej w warunku 2.8 przedmiotowej decyzji, który zreformował w niniejszym orzeczeniu.

Jeżeli chodzi o zarzuty skarżącej, to należy zauważyć, iż w zdecydowanej większości stanowią one powtórzenie zarzutów stawianych wielokrotnie w trakcie przedmiotowego postępowania. Do części z nich organ I instancji odniósł się w sposób wyczerpujący w zaskarżonym orzeczeniu. Niemniej, tutejszy organ odniesie się do wszystkich zarzutów, zgodnie z przytoczoną wcześniej numeracją:

- 1) Zarzuty naruszenia art. 80 ust. 1 w zw. z art. 81 ust. 1 i art. 71 ust. 2 ustawy ooś należy uznać za bezzasadne. Organ I instancji, co znajduje odzwierciedlenie w aktach sprawy, ale również w samej decyzji, uwzględnił przy wydawaniu decyzji wszystkie elementy

wymienione w ust. 1 art. 80 ustawy ooś. Wziął pod uwagę zarówno opinię PPIS w Wałbrzychu jak i ustalenia zawarte w przedłożonym przez inwestora raporcie ooś, którego zapisy były wielokrotnie uzupełniane i doprecyzowane w związku z wątpliwościami organu I instancji, zmieniającym się w trakcie postępowania stanem prawnym, jak i również znaczną ilością uwag stron. Znajduje to odzwierciedlenie w wielokrotnych wezwaniach do przedłożenia wyjaśnień i uzupełnień przez inwestora, m.in. w pismach RDOŚ we Wrocławiu z dni 30.09.2016, 13.10.2016, 24.11.2016, 21.12.2016, 3.02.2017, na które każdorazowo inwestor obszernie odpowiadał. Nie znajdują uzasadnienia zarzuty o brak uwzględnienia postępowania z udziałem społeczeństwa czy postępowania dot. transgranicznego oddziaływania na środowisko, gdyż w trakcie procedury udziału społeczeństwa (przeprowadzonej, zgodnie z obwieszczeniem RDOŚ we Wrocławiu znak: WOOŚ.4210.35.2015.KC.36 z dnia 10 sierpnia 2016, w dniach 24 sierpnia 2016 – 13 września 2016) nie zostały złożone żadne uwagi czy wnioski. Procedura w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowiska nie została natomiast przeprowadzona. Zarzut naruszenia art. 81 ust. 1 ustawy ooś również należy uznać za bezpodstawny. RDOŚ we Wrocławiu, zgodnie ze zweryfikowanymi i wielokrotnie uzupełnianymi zapisami raportu ooś, nie znalazł przesłanek by wskazywać wariant inny niż proponowany przez wnioskodawcę. W ocenie GDOŚ, organ I instancji postąpił słusznie, wskazując wariant inwestorski, co do którego udowodniono w przedłożonych przez inwestora materiałach, w tym analizie wielokryterialnej, iż jest racjonalnym wariantem realizacji przedsięwzięcia o najniższym stopniu oddziaływania na środowisko. Zarzut naruszenia art. 71 ust. 2 ustawy ooś jest niezrozumiały, gdyż w oczywisty sposób przedmiotowe przedsięwzięcie uzyskało decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach (będącą przedmiotem odwołania) zatem nie sposób mówić o zaniechaniu w odniesieniu do tego artykułu, w wykonaniu RDOŚ we Wrocławiu;

- 2) Zarzuty naruszenia art. 81 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 66 ust. 1 ustawy ooś również nie znajdują uzasadnienia. Należy przy tym wskazać, iż w ustawie ooś nie istnieje jednostka redakcyjna „art. 81 ust. 1 pkt 2”, natomiast zarzut naruszenia art. 81 ust. 1 ustawy ooś został omówiony w pkt. 1. Skarżąca argumentując zarzuty ograniczyła się do zacytowania art. 66 ustawy ooś i ogólnych uwag dotyczących braku rzetelnej oceny przedłożonego raportu ooś, oraz braków samego wspomnianego dokumentu, poprzestając jednak na lakonicznych stwierdzeniach mówiących o braku wymaganych prawem elementów, nie precyzując o jakie elementy chodzi. W opinii GDOŚ raport o oddziaływaniu na środowisko przedmiotowej inwestycji, wraz z jego późniejszymi licznymi uzupełnieniami i

wyjaśnieniami inwestora, zawierał wszystkie elementy wymagane przez art. 66 ustawy ooś a organ I instancji postąpił prawidłowo wydając na jego podstawie zaskarżoną decyzję. Nie sposób również zgodzić się z ponowionymi w tym punkcie zarzutami o brak wnikliwej analizy przedłożonych dokumentów przez RDOŚ we Wrocławiu, do których to zarzutów tut. organ odniósł się w pkt. 1;

- 3) Zarzuty naruszenia art. 82 ust. 1 pkt. 4 w zw. z ust. 2 ustawy ooś są częściowo uzasadnione. Organ I instancji wyraził i uzasadnił swoje stanowisko w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o których mowa w art. 71 ust. 1 ustawy ooś (punkt IV zaskarżonej decyzji), nie odniósł się jednak do konieczności przeprowadzenia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach ww. postępowania. Mając na uwadze lokalizację, rodzaj, parametry i odległość od granic Rzeczypospolitej Polskiej planowanej inwestycji, GDOŚ zreformował pkt IV zaskarżonej decyzji wskazując na brak konieczności przeprowadzenia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania przedmiotowej inwestycji w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy ooś. Nie trafionym jest zarzut skarżącej, iż wobec braku możliwości precyzyjnej oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia, zaistniała podstawa do nałożenia obowiązku przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko. W ocenie tut. organu wykonawca dokonał możliwie szczegółowych analiz dotyczących wpływu na klimat akustyczny, w oparciu o możliwe do wykonania i pozyskania modele i prognozy. RDOŚ we Wrocławiu słusznie uznał, iż jedynym możliwym sposobem weryfikacji przyjętych założeń, w tym przyjętej powierzchni niezbędnego do utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania jest analiza porealizacyjna przeprowadzona w faktycznych warunkach eksploatacji inwestycji i w związku z powyższym postąpił słusznie nakładając obowiązek wykonania ww. analizy na wnioskodawcę;
- 4) Nie można zgodzić się z zarzutami naruszenia art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b w zw. z art. 85 ust. 1 i 2 ustawy ooś poprzez zamieszczanie warunków zbyt ogólnych, czy jak to określiła skarżąca - nadających cech aktu abstrakcyjnego. W kwestii tych zarzutów należy mieć na względzie dwie kwestie. Po pierwsze, warunki nakładane przez organ w decyzji nie powinny być interpretowane w oderwaniu od ogółu dokumentu, dlatego też, mając świadomość wyznaczenia w tej samej decyzji dokładnego obszaru inwestycji, nie sposób stwierdzić, iż cytowany przez skarżącą warunek 2.5 dotyczący wycinki drzew, będzie kłopotliwy w weryfikacji czy egzekucji. Po drugie natomiast, należy podkreślić, iż

przytaczane przez skarżącą warunki tyczą się jedynie fazy budowy, gdzie koniecznym jest, prócz precyzyjnych opisów wymaganych rozwiązań, umieszczenie warunków mających charakter ramowy – wskazujących pożądaną praktykę a nie nakładających na wnioskodawcę obowiązków wykraczających poza kompetencję RDOŚ. Warto podkreślić, iż tam gdzie było to niezbędne, np. w pkt. I.3 zaskarżonej decyzji, organ I instancji nałożył bardzo precyzyjnie, przestrzennie, ilościowo i jakościowo, określone wymagania dotyczące ochrony środowiska;

- 5) Zarzut dotyczący naruszenia art. 89 kpa nie znajduje oparcia w stanie faktycznym. Należy w tym miejscu zaznaczyć, iż zarzut ten jest związany z postulatem przeprowadzenia rozprawy administracyjnej stawianym przez skarżącą już w trakcie postępowania, do którego organ I instancji odniósł się w zaskarżonej decyzji. W ocenie tut. organu, RDOŚ we Wrocławiu, mając na uwadze fakt aktywnego udziału stron-wnioskodawców tego rozwiązania w całym postępowaniu, oraz fakt, że miały one nieograniczoną możliwość przedstawiania swoich wątpliwości i wniosków na które każdorazowo odpowiadał wnioskodawca, jak również fakt, iż brak było innych stron czy przedstawicieli społeczeństwa aktywnych w ramach postępowania, słusznie uznał, iż nie ma przesłanek do przeprowadzenia rozprawy zgodnie z art. 89 kpa;
- 6) Nie sposób zgodzić się z zarzutem pominięcia przez organ I instancji zasady zrównoważonego rozwoju wyrażonej w art. 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483 ze zm.). Co zaznaczono już wcześniej, w ocenie tut. organu, RDOŚ we Wrocławiu, opierając się na szczegółowej analizie wielokryterialnej oraz innych, wielokrotnie przez siebie weryfikowanych danych przedłożonych przez inwestora, słusznie wskazał wariant inwestorski jako wariant realizacyjny przedsięwzięcia. W tym miejscu należy podkreślić, iż postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko zawsze powinno być prowadzone zgodnie ze wspomnianym artykułem Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Jak wskazuje doktryna *„Wszędzie tam, gdzie miałyby dochodzić do ingerencji w „środowisko”, należy dbać nie tylko o to, aby ingerencja ta była jak najmniejsza (najmniej szkodliwa), lecz by osiągnięte korzyści społeczne były co najmniej proporcjonalne, społecznie adekwatne do strat, jakie się wówczas ponosi.”* (Garlicki Leszek (red.), Zubik Marek (red.), Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Komentarz. Tom I, wyd. II). W opinii GDOŚ, w oparciu o dostępny materiał dowodowy, organ I instancji wskazał wariant realizacji inwestycji z pełnym uwzględnieniem przedmiotowego artykułu;
- 7) Ogólne zarzuty naruszenia art. 6,7, 8, 77 § 1 i 80 Kpa nie znajdują żadnych podstaw merytorycznych. Jak wskazano wcześniej w niniejszej decyzji i co znajduje odzwierciedlenie

w zaskarżonym rozstrzygnięciu oraz aktach sprawy – organ I instancji przeanalizował dostarczone dane wnikliwie i z poszanowaniem przepisów proceduralnych. Należy zauważyć, iż zarzuty dotyczące pominięcia samodzielnej analizy wpływu na Potok Sobiećka czy zignorowania braku operatu dendrologicznego były stawiane przez skarżącą już wcześniej w trakcie postępowania i organ I instancji odniósł się do nich na stronie 20 zaskarżonej decyzji. Wykonawca przedstawił również obszernie wyjaśnienia dotyczące tej kwestii w piśmie z dnia 3 lutego 2017r. Fakt przedłożenia przez wnioskodawcę innych dokumentów wskazujących w możliwie precyzyjny sposób zakres planowanej wycinki drzew i krzewów oraz konieczności przygotowania przez wykonawcę operatu dendrologicznego na etapie ubiegania się o zezwolenie na realizację inwestycji drogowej wskazują na bezpodstawność zarzutów o niedostateczną analizę oddziaływania na drzewa i krzewy. Charakterystyka wspomnianego przez skarżącą cieku, oraz fakt, iż jest on skanalizowany na większości przebiegu wyklucza możliwość negatywnego oddziaływania nań przedmiotowej inwestycji. Powyższe fakty każą GDOŚ podzielić stanowisko RDOŚ we Wrocławiu przedstawione w zaskarżonej decyzji. Analiza materiału dowodowego nie daje również podstaw do uznania prawdziwości pozostałych stwierdzeń skarżącej, w tym braku właściwej i rzetelnej oceny analizy akustycznej wariantu inwestorskiego inwestycji (obiekt uzupełnień wykonawcy w trakcie postępowania jak również główny powód, obok zweryfikowania założonego obszaru ograniczonego użytkowania, nałożenia analizy porealizacyjnej przez RDOŚ we Wrocławiu), braku informacji o wielkości i sposobie zagospodarowania odpadów powstałych na skutek wyburzenia budynków (wyczerpująco opisane przez wykonawcę w przedłożonych materiałach). Co do prawidłowości przyjętego obszaru, dla którego został ustanowiony obszar ograniczonego użytkowania, organ I instancji szczegółowo wyjaśnił czym kierował się wyznaczając obszar w przedmiotowym kształcie na stronie 29 zaskarżonej decyzji, dodatkowo nałożył na wykonawcę obowiązek analizy porealizacyjnej w celu ostatecznej weryfikacji przyjętych założeń. Analiza przedłożonych tutaj organowi materiałów każe stwierdzić, iż RDOŚ we Wrocławiu postąpił prawidłowo. Jeżeli chodzi o brak samodzielnej analizy wpływu na jednolite części wód podziemnych w rejonie inwestycji, to analiza taka została zawarta na stronie 22 zaskarżonej decyzji. Brak jest również danych wskazujących na potencjalne negatywne oddziaływanie przez przedmiotową inwestycję na JCWPd 107 i JCWPd 108 i mogących podważyć wnioskowanie RDOŚ we Wrocławiu, tym samym należy uznać zarzuty za chybione;

- 8) W kontekście powyższych odpowiedzi, oraz ustaleń GDOŚ, nie sposób również zgodzić się z nieuargumentowanym zarzutem naruszenia art. 12 § 1 kpa;

- 9) Zarzut naruszenia art. 107 § 3 kpa w zw. z art. 85 ust 1 i 2 ustawy ooś, również nie zasługuje na uwzględnienie. Należy podkreślić, iż z wymienionych przepisów nie wynika obowiązek ustosunkowania się organu, w ramach swojego rozstrzygnięcia, do zastrzeżeń zgłoszonych przez stronę a jedynie omówienie przeprowadzonych dowodów, podstaw prawnych i przyczyn tegoż rozstrzygnięcia. Mając na uwadze fakt, iż zdecydowana większość zastrzeżeń zgłaszanych przez skarżącą miała charakter polemiki i opinii pozbawionych podstawy dowodowej, oraz fakt, iż wnioskodawca odpowiadał na wszystkie zastrzeżenia na bieżąco (jak wspomniano wcześniej, RDOŚ we Wrocławiu wzywał każdorazowo wnioskodawcę do odpowiedzi na zastrzeżenia po czym udostępniał odpowiedzi autorom tychże zastrzeżeń), zarzut ten jest bezpodstawny;
- 10) Wskazanie na uchybienie w raporcie w postaci braku analizy możliwych konfliktów społecznych, jako część wcześniejszych zarzutów, również pojawiło się już w trakcie postępowania i organ I instancji uwzględnił je w swoim rozstrzygnięciu, na stronie 19. Mając to na uwadze, jak również analizę materiału dowodowego w tym uzupełnień i wyjaśnień inwestora odnoszących się do tej kwestii zawartych m.in. w pismach z 2 stycznia 2017r. oraz 3 listopada 2016r. i 13 grudnia 2016r., należy uznać, iż wnioskodawca w sposób wyczerpujący scharakteryzował potencjalne konflikty społeczne zw. z realizacją inwestycji a powyższy zarzut jest bezzasadny;
- 11) Skarżąca podważa rzetelność przedstawionych przez wykonawcę w trakcie postępowania, głównie na łamach przedłożonego raportu ooś, analiz akustycznych, w oparciu o skan dokumentu zawierającego stwierdzenie, iż Urząd Miejski w Wałbrzychu nie posiada pomiarów i map akustycznych tak dla obszaru metropolii Wałbrzyskiej jak i dzielnicy Wałbrzycha – Sobięcín, oraz że wykonanie takich badań ma dopiero w planach. W ocenie GDOŚ, przedłożony skan dokumentu nie ma związku z przeprowadzonymi i udokumentowanymi przez wnioskodawcę analizami dotyczącymi oddziaływania na klimat akustyczny, a tym samym nie może stanowić o braku wiarygodności materiałów przedłożonych przez wnioskodawcę.

Podsumowując, analiza akt sprawy, w tym materiałów dostarczonych przez skarżącą, prowadzi tut. organ do konkluzji, iż jeden z zarzutów skarżącej zasługuje na częściowe uwzględnienie. Naruszenie przez organ I instancji art. 82 ust. 2 pkt 4 ustawy ooś podobnie jak wykryta w trakcie analiz oczywista omyłka pisarska nie miały jednak wpływu na wynik sprawy i zostały zreformowane niniejszym orzeczeniem.

Po ponownym przeanalizowaniu przedmiotowej sprawy organ II instancji nie znalazł podstaw do uchylenia przedmiotowej decyzji.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Na decyzję można wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, w terminie 30 dni od dnia jej otrzymania.

GENERALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA

Krzysztof Lisowski

Otrzymują:

1. Joanna Sebzda-Załuska, GWW Grynhoff i Partnerzy Radcowie Prawni i Doradcy Podatkowi sp. p. z siedzibą w Warszawie, ul. Stawowa 6/17, 50-018 Wrocław;
2. Łucja Czerwińska, „DROMOST” Sp. z o.o., ul. Trójkpole 3 B, 61-693 Poznań
3. Pozostałe strony powiadomienie zgodnie z art. 49 kpa

Do wiadomości:

1. Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska we Wrocławiu, ul. Tadeusza Kościuszki 82, 50-441 Wrocław.